

Obra ciclópea

Graos de perturbación

ROMÁN RAÑA

Retornou Manuel Vilanova (Barbantes, 1944) á poesía galega e fíxoo como un furacán. Primeiro publicou *A esmeralda branca*, obra ciclópea, magmática, posuidora dunha torrencial forza expresiva capaz de perturbar as tranquilas augas da poesía galaica. Agora reeditase unha obra referencial, *E direivos eu do mister das cobras*, que tamén perturbou profundamente os derroteiros do lirismo galego da década dos oitenta do século pasado.

Primeiramente hai que dicir que o libro foxe de dúas tentacións. A primeira sería a de que o consciente colonizase o texto, a de que a razón impuxese dun modo único o poder da especulación, cousa que o deshumanizaría, isto é, o deshabitaría, converténdoo nun estrito tratado do que for. A segunda tentación sería que somente interviñese o balbuceo do inconsciente, o que metaforsearía o texto en puro testemuño psicolóxico. O irmanamento destas dúas realidades, a da consciencia e a da inocencia, permitiría ao poeta atinxir cumes máis altos de expresión e de experiencia.

Pois ben, Manuel Vilanova, ao longo do poemario e con moita frecuencia, introduce fragmentos doutros textos, tanto de xornais como citacións doutras obras e de autores variopintos. A irrupción destes discursos extrapoéticos (as noticias dos diarios, as longa citacións de ensaios históricos, antropolóxicos, etc.), axiña o notamos, ten unha finalidade peculiar, pois adquiren pronto a mesma envergadura que o texto poético propiamente dito. Notamos que estas excursións son intervencións do poeta para as dotar do mesmo valor que a súa propia poesía, pois son produto e emanación dela, non simples adornos foráneos.

Tamén cómpre dicir que a maioría dos poemas mostran un forte grao de delirio e, xa o dixemos, de perturbación: “Pensa nos poetas./Van cheos de mulleres azuis/que lles describen as covas inmortais.”

Libro labrado por imaxes impactantes que van tecendo unha trama de obsesións como se dun labirinto autorreferencial se tratar. A presente edición vai precedida dun prólogo de Isaac Lourido Hermida e contén un epílogo de Baldo Ramos.

VILANOVA, Manuel, *E direivos eu do mister das cobras*, Ed. Follas Novas, Santiago, 2007, 154 páxinas.